

BSOBAC Bacheloroppgave med forskningsmetode

**«UTFORDRINGER ETNISCHE MINORITETER SOSIALARBEIDERE MØTER I SIN ROLLE
SOM PROFESJONSUTØVERE I BARNEVERN»**

Universitetet
i Stavanger

DET SAMFUNNSVITENSKAPELIGE FAKULTET

Institutt for sosialfag

Antall ord i oppgavebesvarelsen: 9799

Bacheloroppgaver – Sosialt arbeid

Våren

Stavanger 18.06.2021

Innholds

3	Innledning	5
3.1	Bakgrunn for valg av tema	6
3.2	Presentasjon av problemstilling	6
3.3	Formål med oppgaven	6
3.4	Avgrensinger	6
3.5	Begrepsavklaring og definisjon.....	7
3.5.1	Diskriminering	7
3.5.2	Et flerkulturelt samfunn	7
3.5.3	Etnisk minoritet.....	8
3.5.4	Etnosentrisme.....	8
3.5.5	Innvandrere	8
3.5.6	Kultur	9
3.5.7	Profesjonsutøver	9
3.5.8	Sosialt arbeid.....	9
3.5.9	Språk og Kommunikasjon.....	10
3.5.10	Verdier	11
3.6	Oppgavestrukturer	11
4	Faglig kunnskap/ teoretisk referanseramme	12
4.1	Barnevernet	12
4.2	Kultur og kulturelle forskjeller.....	13
4.3	Kulturkompetanse og kultursensitivitet	15
4.4	Kommunikasjonsferdigheter og språkferdigheter utøvelsen i av tverrkulturelt sosialt arbeid. 16	
4.4.1	Fagets verdier og personlige verdier.....	18
4.4.2	Møte mellom minoritet og majoritet i barnevernet.....	18
4.5	Integrasjon i arbeidslivet.	19

4.5.1	Sosialarbeiders roller som i barneverntjenester	20
5	Metode	21
5.1	Litteraturstudie som metode.....	22
5.2	Datainnsamling og Kildekritikk av litteratur	23
5.3	Analyse.....	24
5.4	Studiets troverdighet	25
5.5	Forståelse.....	25
6	Funn og Presentasjon av artikler.....	26
6.1	Funn.....	26
6.2	Presentasjon av artikler	27
7	Drøfting.....	28
7.1	Kommunikasjon kompetanse i flerkulturelt perspektivet	28
7.2	Profesjonsutøvelse i tverrkulturelt sosialt arbeid	29
7.3	Når verdiene ikke er felles	30
7.4	Integreringsutfordringene «diskreminering» i det norske arbeidslivet	31
7.5	Begrensninger i studien og forslag til fremtidig studie	32
7.6	Avslutning	32

2 SAMMENDRAG

«Den store verden er bare et tastetrykk unna og påvirker livet for både majoriteten og minoritetsgrupper i Norge. Økende globalisering innebærer at nasjonal politikk og lokale prioriteringer får følger etter møter mellom profesjoner som arbeider med sosialfaglige spørsmål, og mennesker med ulike innvandre bakgrunn. Migranter bringer med seg ressurser og kompetanse, samtidig som innvandrernes etniske bakgrunn kan medfører risiko for diskriminering og rasisme. Sosialfaglige profesjonsutøvere har en forpliktelse til å ivareta enkeltindividets unike menneskerettigheter i tro med lover og konvensjoner som Norge har bundet seg til, juridisk og økonomisk. De yrkesetiske prinsipper for profesjonen og det sosialfaglige mandatet innebærer mange dilemmaer og nye utfordringer. Større bevissthet om egne verdier som forutsetning for dialog og samhandling, økt kulturforståelse, bedre kulturkompetanse og større kultursensitivitet vil styrke innsatsen og fastholde målet om likeverd og fellesskap. Men samtidig er vi aktører i et system og i samfunnsstrukturer som muliggjør ekskludering, urettferdighet og forskjellsbehandling av visse grupper barn og voksne. Kan vi være passive til dette når verden banker på?» (Kipperberg, 2015, ss. 48-49)

3 Innledning

På grunn av globalisering og migrasjon har Norge blitt et stadig mer multikulturelt samfunn (Brodtkorb & Rugkåsa, 2015, s. 309). Dette har ført til større grad enn tidligere at samfunnskulturelle majoritet møter og samhandle med sosialarbeidere som har andre kulturelle referanserammer og erfaringer (ibid).

Det har kommet flere nyhetssendinger og fagsider på «fontene.no» som har vist at barnevernet trenger flere ansatte med innvandrerbakgrunn. Til tross for dette behov oppleve vi fortsatt at sosialarbeidere med minoritetsbakgrunn i barnevernet er underrepresentert.

På Universitetet i Sørøst-Norge er det 57 barnevernsstudenter som blir ferdig utdannet barnevernspedagoger våren 2021. 13 av disse studentene har innvandrerbakgrunn. Østsjø barnevernstjeneste har 56 ansatte, derav kun seks med innvandrerbakgrunn (Farahi, Alijeva, Røren, & Østtveit, 2020). Spørsmålet er kan det være at det ligger skjult underliggende utfordringer som etniske minoritet sosialarbeidere i barneverntjenester møter som kan være utfordrende i deres roller som profesjonsutøvere?

I mange av forskningene om innvandrere i barnevernet er søkelyset satt på utfordringer barnevernet møter i samhandling med etniske minoritet foreldre og kultursensitivitet, samt kulturkompetanse i arbeid med barn med etniske minoritets foreldre. Det er nesten intet forskningsmateriale som handler om utfordringer ansatte i barnevernet med etniske minoritet bakgrunn møter i utøvelse av barnevernsarbeid.

Det finnes nesten ingen foreliggende forskning kunnskapskilder om dette tema. Qureshi (2009) påpeker at det finnes få studier i Norge om opplevelse til sosialarbeider med minoritets bakgrunn (...) (s 47).

I denne oppgaver bruker jeg litteratur fra fagbøker og artikler for å drøfte hvilke utfordringer etniske minoritet sosialarbeider i barnevernet kan møte i sitt arbeid. Jeg tar utgangspunktet i analyser av fagbøker litteratur og artikler.

Hoved tema i denne oppgave er om etniske minoritet sosialarbeidere som jobber i barnevernstjenestene. Problemstilling er å undersøke og belyse de underliggende utfordringene og problemer som sosialarbeidere med etniske minoritetsbakgrunn ansatt i barnevernstjenestene kan møte i praksis som yrkesutøvere. Oppgaven er basert på sekundære studier som nevnte tidligere, noe som betyr at den tar utgangspunkt fra de allerede foreliggende kunnskapsgrunnlag av studier og erfaringer. Med andre ord en studie basert på litteraturvurdering.

3.1 Bakgrunn for valg av tema

Jeg ble motivert til å utforske dette tema etter min praksis perioden som student. Det anses også å være et aktuelt tema med tanke på økningen av etniske minoriteter i barnevernsyrker.

I det siste har det vært mye diskusjon om å benytte kompetansene av etniske minoritet sosialarbeider, da det er mange fagbøker som påpeker overrepresentasjon av barn med innvandrere bakgrunn under barnevern.

Jeg ønsket også å utvide min kunnskap rundt dette tema for å få bedret forståelsen av de utfordringer sosialarbeider med minoritetsbakgrunn i barnevern kan møte i dere yrkesutøvelse. Jeg har valgt dette temaet for å belyse om at sosialarbeidere med minoritetsbakgrunn møter utfordringer i arbeidslivet mer enn deres etnisk norske kolleger, og eventuelt hva slags utfordringer. n.

3.2 Presentasjon av problemstilling

«Hvilke utfordringer møter etniske minoritet sosialarbeidere i sine roller som profesjonsutøver i barnevernet?»

3.3 Formål med oppgaven

Mitt formål er å få mer innsikt og belyse de utfordringene som etniske minoritet sosialarbeider kan møte i forhold til verdier, kultur, språk, kommunikasjon og diskriminering under deres yrkesutøvelse og hvordan alle de forholdene kan påvirke sosialarbeideres holdninger, perspektivet og arbeidsinnsats i barnevernet.

3.4 Avgrensinger

Jeg velger å avgrense oppgaven (tema) til etniske minoritets sosialarbeidere med ikke -vestlige bakgrunn som arbeider i barnevernet. Det vil si etniske minoritet sosialarbeider med tilhørighet i de første og andre generasjoner som kom til Norge i ungdomsalder eller som voksne.

Det kan finnes mange utfordringer for sosialarbeider med ikke -vestlige bakgrunn i det daglige arbeidet. Jeg undersøker de utfordringene som kan oppstå i samhandling med klientene, kolleger, forståelsesrammer/kommunikasjon og kulturforskjell.

Ut ifra dette skal mine analyser i drøftingen dekker kulturforskjell, kulturkompetanse, kommunikasjon og språkkunnskap, verdier/holdninger og integreringsutfordringer som kan oppstå når etniske minoritet sosialarbeider samhandler med regelverket og klientene.

3.5 Begrepsavklaring og definisjon

En kort presentasjon av sentralbegrepene som benyttes i hele oppgaven.

3.5.1 Diskriminering

Begrep diskriminering er definert som forskjellbehandling basert kjønn, alder, klasse, etnisitet og legning (Skytte, 2008, s. 19). Diskriminering tilsiktet, bevisst og direkte, og i tilfeldig, utilsiktet og indirekte (ibid). Diskriminering overfor etniske minoriteter beskriver gjerne de samme handlinger og mekanisme (Kipperberg, 2015, s. 42). Diskriminering er straffbart i loven om Likestillings- og diskrimineringsloven kap 2 (§§6-16).

3.5.2 Et flerkulturelt samfunn

JOBE (2010) definerer et flerkulturelt samfunn har mange etniske og språklige grupperinger. I tråd med denne tanken mener IFLA (2020) at multikulturalisme gjenspeiler samme eksistensen av ulike kulturer, hvor kulturen utgjør religiøse, rase eller kulturelle grupper. Multikulturalisme i et flerkulturelt samfunn manifesteres i kulturelle forutsetninger, vanlige oppføringer og tankemønstre, verdier og kommunikasjon mote. Josefová (2014) hevder at det flerkulturelle samfunnet er en felles kultur og rom på veldefinerte steder.

Forskeren hevder at et slikt samfunn kan by på en rekke fordeler, men kan også bringe frem en rekke problemer og trusler. For eksempel, også ekko i en klassisk forskning av Maletzke (1996), orienterer et flerkulturelt samfunn tilby folk til nye kulturfasetter som spenner fra et nytt språk til nye politiske sammenhenger. I den grad at dette være behjelpelig i at en person blir en global borger, er Alt som er ny anses t vanligvis å være farlig, og truende. I lys av dette er et flerkulturelt samfunn av stor interesse for sosialt arbeid, sosialarbeidernes mål er å løse sosiale utfordringer som påvirker ulike mennesker.

Norge er f et flerkulturelt samfunn med 12,2% av befolkningen med noen form av innvandrerbakgrunn (SSB, 2021). I tillegg er 5,7% av befolkningen av blandet norsk utenlandsk forfedre (ibid). De, folk med opprinnelse fra andre europeiske etnisiteter, utgjør 5,8% av befolkningen. Asiatene, afrikanere og andre utgjør 4,3%, 1,5%, og 0,6% befolkningen (ibid).

3.5.3 Etnisk minoritet

Etnisk minoritet kan defineres som en gruppe som er i mindretall i et storsamfunn, med relativt lite politisk makt, og som har eksistert som en etnisk enhet over en viss tidsperiode (Eriksen & Sajjad, Kulturforskjeller i praksis; Perspektiver på det flerkulturelle Norge, 2012, s. 77). En etnisk minoritet er en gruppe i av mennesker som kan variere i hudfarge, nasjonal, rase, religion eller med egen kulturell opprinnelse som skiller seg fra flertallet eller dominerende gruppen i det landet de bor i. (Chaiklin, 2020craitcher (1998) hevder at de fleste etniske minoritetsgrupper har opprinnelse fra andre del av verden r. Følgelig illustrerer Taylor (2012) at rasemessige er etniske minoritetsgrupper uforholdsmessig representert i de ulike delene av samfunnet. Taylor (2012) hevder at slik utilstrekkelig representasjon oppstår spesielt i helsevesenet. Derfor er det riktig å uttrykke at etnisk minoritet er viktige mål når det gjelder sosialt arbeid. Dette er en gruppe som har behov -for intervensjon fra sosialarbeidere. Norge har flere grupper i samfunnet som faller i konteksten av etniske minoriteter. Ifølge direktoratet for utdannings (2015) definisjon, er det fem minoritetsgrupper. Dette er Kvens / Norske Finns, Jøder, Romani, også kalt sigygene, skogen Finns og Romani People / Tater. Ved å legge til dette klargjør Indeks Mundi (2021) at de fleste etniske minoriteter er av europeisk nedstigning og andre (afrikanere og asiater). (Eriksen & Sajjad, Kulturforskjeller i praksis; Perspektiver på det flerkulturelle Norge, 2012, s. 77).

3.5.4 Etnosentrisme

Begrepet etnosentrisme stammer delvis fra gresk, *etos* (folk, nasjon) og delvis fra latin, *sentrisme* (sentrum) (Eriksen,2003). Det kan tolkes til som å plassere sin opphav i sentrum og andre menneske verderes i forhold til ens egen kultulle verdier , normer og handlemåter (Ellingsen, Lavin, Berg, & Kleppe, 2015, s. 310). Etnosentrisme innebære at vår egen kultur blir målstokk som legges til grunn for vurdering av andre mennesker normer, verdier og handlinger (ibid) .

3.5.5 Innvandrere

Innvandrere er personer som er født i utlandet av to utenlandsfødte foreldre og fire utenlandsfødte besteforeldre. Innvandrere har på et tidspunkt innvandret til Norge (SSB, 2021). *Norskfødte med innvandrerforeldre* er personer som er født i Norge av to foreldre som er født i utlandet, og som i tillegg har fire besteforeldre som er født i utlandet (ibid). I hovedsak er invandrerne sårbart i alle samfunn i verden e. Disse er mennesker som har flyttet fra sitt hjemland til vertsnasjoner, Innvandring er årsaket av en del faktorer, blant disse både økonomiske og ikke-økonomiske faktorer. B Ønsket om bedre levekår i form av bedre jobbmuligheter, og ikke minst bedre utdanning.

3.5.6 Kultur

Ordet kultur bygger på de latinske substantivene cultura, som stod for dyrking av jorden, og cultus, som stod for dyrking av gudene (Dahl, 2015, s. 34). Det betegner altså en menneskelig aktivitet som på den ene siden innebærer en bearbeidelse av naturen – en foredling – og på den andre siden en åndsaktivitet. Eriksen (2005) sitere Klausen som defineres kultur «som *de skikker, verdier og væremåter som overføres, om enn i noe forandret form, fra generasjon* (Klausen 1992). Kultur kan også være definert som *det som gjør kommunikasjon mulig*; altså at kultur er de tankemønstrene, vanene og erfaringene som mennesker har felles og som gjør at vi forstår hverandre (Eriksen 1993a). (Eriksen T. H., 2005, s. 60). Kultur er sosialt konstruert og dynamisk og derfor gjenstand for dekonstruksjon og endring (Fellesorganisasjonen, 2021). Slik konstruktiv konfrontasjon, dekonstruksjon og endring kan tilrettelegges for gjennom lydhørhet og forståelse for bestemte kulturelle verdier, overbevisninger og tradisjoner og gjennom kritisk og reflektert dialog med medlemmer av den kulturelle gruppen om mer generelle tema knyttet til menneskerettigheter (ibid)

Majoritet

Majoritet betyr flertall, altså det antall eller mengde av noe som utgjør mer enn halvparten. Det motsatte av majoritet er [minoritet](#). Absolutt majoritet er det samme som [absolutt flertall](#) (snl, 2021).

3.5.7 Profesjonsutøver

Ifølge (Gjersøe, 2019,) profesjoner kan defineres som «(...) en type yrker som utfører tjenester basert på teoretisk kunnskap ervervet gjennom en spesialisert utdanning» (Molander & Terum, 2008, s. 13) (s. 41). Profesjoner er betegnelsen på en organisering av yrkesgrupper som det stilles bestemte krav til kompetanse (Frigstad, 2011). En kan se på profesjoner som en måte å innrette kunnskap om samfunnet for at befolkningen skal få nødvendige tjenester (Gjersøe, 2019). Profesjoner har et mangfoldig og sammensatt kunnskapsgrunnlag, og det er gode grunner for det (Grimen, 2008) (ibid)). Dette innebærer at en profesjonsutøvere må både egne på seg den teoretisk og praktisk kunnskap som er fundamentalt i profesjonelt arbeid, de er sammenknyttet, men må læres og utøves ulikt (Gjersøe, 2019).

3.5.8 Sosialt arbeid

Defineres som et anvendt fagområde hvor hensikt er å hjelpe mennesker med å løse sine sosiale problemer (Lavin, 2010). Generalforsamlingene i den internasjonale sosialarbeiderføderasjonen (IFSW) og den internasjonale organisasjonen for utdanninger i sosialt arbeid (IASSW) vedtok i 2014 en global definisjon av sosialt arbeid:

«Sosialt arbeid er et praksisbasert yrke og en akademisk disiplin som fremmer sosial endring og utvikling, sosialt samhold, myndiggjøring og frigjøring av mennesker. Prinsippene om sosial rettferdighet, menneskerettigheter, kollektivt ansvar og respekt for mangfold er sentrale i sosialt arbeid. På grunnlag av teorier i sosialt arbeid, andre samfunnsvitenskapelige disipliner, humaniora og urfolkskunnskap involverer sosialt arbeid mennesker og strukturer for å møte utfordringer i livet og styrke menneskers livskår (Fellesorganisasjonen 2021)»

Sentralt i sosiale arbeidspraksis er forståelsen av humanistisk utvikling, oppførsel og de økonomiske, sosiale og kulturelle interaksjonene og institusjonene. De fagfolk knyttet til den sosiale arbeidssfæren består vanligvis av å gi og fremme en rekke sosiale goder. Disse inkluderer å gi bistand til funksjonshemmede, sivile rettigheter, arbeidskompensasjon, barnevern, forsømmelse forebygging, og redusert psykisk helse stigma (Fellesorganisasjonen, 2021).

Disse fagpersonene, anerkjent som sosialarbeidere, streber etter å forbedre de generelle trivselen til sine brukere, samtidig som de bistår dem i møte de grunnleggende og komplekse behovene til enkeltpersoner og lokalsamfunn.

Vanligvis vil en sosialarbeider jobbe med mange typer mennesker, og ofte setter søkelys på de som er undertrykt, sårbare og i fattigdom med mange avhengig av spesialister. En sosialarbeider, må delta i de lovgivende prosessene, noe som resulterer i generering av relevante sosialpolitikker (fellesorganisasjonen, 2021). Hovedmål til v sosialarbeidere er at de legges til grunn arbeidsprinsipper, verdier, teori og akademisk forskning når de utfører sitt arbeid. Sosialarbeidere er utdannet og trent til å håndtere sosiale urettferdigheter i tillegg til å bryte ned barrierer for de generelle trivselen til sine brukere. I tillegg kan sosialarbeidere har som hensikt l å finjustere og vektlegge på graden av inngrep for å komme til den typer lokalsamfunn som i trår med samfunnets behov (fellesorganisasjonen, 2021).

3.5.9 Språk og Kommunikasjon

Begrepet kommunikasjon kommer av det latinske *communicare*, som betyr å gjøre noe felles, delaktiggjøre en annen i, ha forbindelse med (Eide & Eide, 2018, s. 17), for eksempel ved hjelp av språk (Allott, 2018). I følge (Eriksen & Sajjad, Kulturforskjeller i praksis; Perspektiver på det flerkulturelle Norge, 2012) kommunikasjon blir ofte betraktet mer eller mindre som synonymt med språk. (s. 125). Språk er evnen til å produsere og forstå ytringer som formidler informasjon fra ett individ til et annet (Simonsen, Kjøll, & Faarlund, 2018). informasjon, for eksempel ved hjelp av språk (Allott, 2018). I følge (Eriksen & Sajjad, Kulturforskjeller i praksis; Perspektiver på det

flerkulturelle Norge, 2012) kommunikasjon blir ofte betraktet mer eller mindre som synonymt med språk. (s. 125). Språk er evnen til å produsere og forstå ytringer som formidler informasjon fra ett individ til et annet (Simonsen, Kjøll, & Faarlund, 2018).

Språk er et kommunikasjonsverktøy som brukes av alle i hverdagen som et middel til å formidle informasjon og holder samtale med andre (Dahl, 2015; Dahl, 2015). I dette tilfellet kan språket ikke skilles fra kulturen fordi språket kan representerer (nasjonalitet) og har nært forhold til holdningen eller handlingen til grupper av språktalere(*ibid*). Språkets rolle som et verktøy for å uttrykke kulturvirkelighet kan sees fra:

- 1) Språk er en del av kulturen,
- 2) Selv språket og kulturen er i forskjellige, men har et veldig nært forhold,
- 3) Språk er sterkt påvirket av kultur,
- 4) Språk påvirker kulturen og tenkemåten til mennesker som lever innenfor gruppen.

Kommunikasjon påvirkes av språket i kultur sammenhengen, og språket i sin tur påvirker kommunikasjon (Dahl, 2015, s. 34). Språk og kommunikasjon kan anses å være likeså siamesiske tvillinger som ikke kan skilles. Språk beriker kulturer og variere i omfang(*ibid*).

3.5.10 Verdier

Begrep «verdi» står sentralt i alle etikk og yrkesetikk og (Lingås, 2013, s. 83) definere «verdier» *«som materielle og immaterielle gjenstander og tilstander som for en gitt person eller en gruppe eller for allmennheten umistelig eller meget viktig å fremme»*. Verdi dreier seg om hva vi verdsette; våre oppfatninger av hva som er godt eller ondt, verdifullt eller uønsket (Thomassen, 2011, s. 24). Ifølge Thomassen sier Aristoteles at verdier er et mål som er gode som kan etterstrebtes i handling (*ibid*). Verdier kan være personlig og individualistisk, de kan også deles av en gruppe mennesker med felles mål, som medlemmer av et bestemt yrke (Ellingsen, Lavin, Berg, & Kleppe, 2015). Sosialt arbeid er et godt eksempel på dette, med verdier som spiller en stor rolle i utdanning og opplæring, politikk og den profesjonelle litteratur base generelt (Thompson, 2009, s. 12)

3.6 Oppgavestrukturer

Oppgaven er strukturert på følgende måte; den første kapittel inneholder fem avsnitter. Den første er en forklaring av bakgrunnen for valg av tema, så kommer kort presentasjon av problemstilling og formål med oppgaven. De siste to avsnitter er avgrensinger og avklaring og definisjon av de viktigste begrepene som brukes i oppgaven.

Den andre kapittel ta opp den teoretiske referanseramme hvor det fordypes i teoretiske terminologi som skal benyttes i drøfting av oppgaver i kapittel fire.

Tredje kapittel definerer metoden som er valgt for oppnåelse av forskningsmålet. Videre beskriver jeg søkemetodene som jeg brukte til å identifisere den relevante litteraturen og tilnærmingen for å utføre analyse av litteraturen som finnes, deretter for å diskutere funnene.

I det fjerde kapittel presenterer jeg funn og artikler som er valgt, som kunnskapskildene for drøfting med teorier i kapittel 2. Siste kapittel omhandler drøfting av funn oppgavens begrensninger og avslutning.

4 Faglig kunnskap/ teoretisk referanseramme

En abstrakt forenkling av virkeligheten kan beskrives og begrunnes regelmessige i sammenhengen mellom fenomener og fakta til et meningsfullt hele (Thomassen, 2011).

I dette kapittelet presenter jeg litteratur relevant for min problemstilling.

4.1 Barnevernet

Barnevernet er en integrert del av velferdsstatens med bestrebelser for at barna i Norge skal sikres en trygg oppvekst. Deres oppgave er å sikre alle barn som bor i Norge har forsvarlig oppvekstforhold (Ellingsen, Lavin, Berg, & Kleppe, 2015, s. 300).

Barnevernsmyndighetenes ansvar og arbeidsoppgaver er regulert i lov av 17. juli 1992 om barneverntjenester (barnevernloven) (Bunkholdt & Kvaran, 2015, s. 18). Barnevernet har på vegne av samfunnet mandat, og derfor må lovregler og ansvarsgrenser være klare (Bunkholdt & Kvaran, 2015, s. 17). Samtidig må ikke juss og rettssikkerhet komme i konflikt med og erstatte barnevernets behov for barnevernsfaglig tenkning knyttet til kunnskap om relasjoner, den sosiale sammenhengen barnet og familien står i, samt evnen til dialog og innlevelse (ibid) Barnevernet har som oppgave å beskytte barn fra skadelige eller utviklingshemmende oppvekstsvilkår, mens i en videre forstand skal barnevernet også bidra til å oppfylle målet om like muligheter for alle barnet i samfunn (Ellingsen, Lavin, Berg, & Kleppe, 2015, s. 301)

Loven søker å sertifisere at de unge sammen med unge mennesker som bor i forhold som er stand til å skade helsen og hemme deres utvikling, er i mottak av nødvendig hjelp, omsorg og beskyttelse til rett tid. Bar krever også at gjøres en innsats for å bidra til å hjelpe barn og unge med å møte de ulike grunnleggende behovene, inkludert sikkerhet, kjærighet og forståelse.

I tillegg pålegger loven myndighetene å gjøre felles innsats for å sikre at alle barn får et godt liv og at oppveksten er under trygge forhold. Det er nok å si at lovens bestemmelser om tjenester og bistandstiltak vanligvis gjelder for alle barn som bor innenfor de norske områdene og som ikke har nådd flertallets alder (Torvik, n.d.) Det spiller ingen rolle om barna er flyktninger eller etniske norsk.

I tillegg til dette fastsetter barnevernloven at barnevernet i Norge skal søke å sikre at alle barns levekår og deres utvikling tilbyr muligheter som kommer til uttrykk ved å gi tilstrekkelig familieråd og veiledning, for i tillegg til innføring av hensiktsmessige restaurerings- eller utbedringstiltak i tide (Torvik, n.d.). Loven dokumenterer også at hjelpetiltakene som gis til familiene til de trengende barna, skal medføre positive endringer, ikke bare for de unge, men for alle de andre familiemedlemmene. Loven, også, tilsier at de avhjelpende eller gjenopprettende tiltakene må være frivillig og at de til enhver tid tjene til barnets beste interesse. Dette vil si at i tillegg til å være tiltak som barna liker og setter pris på, bør utbedringstiltakene først iverksettes etter at foreldrene gir samtykke (Torvik, n.d.). Loven slår også fast at barnevernet kan pålegge veiledning i ulike former, inkludert besøk av boliger og støttekontakt og barnepass i tillegg til foreldreveiledningsprogrammer. Alle disse tiltakene skal bidra til positive endringer i barnas og deres families hverdag.

Det er også bemerkelsesverdig at barnevernloven er bygger på et sett med prinsipper (Torvik, n.d.). En av de meste overordet og grunnleggende prinsipp er at driften av tjenestene må være til barnets beste. Barnets beste er ned felt i barnevernloven, jf.§4-1, og barnevernkonvensjon artikkel 3 nr. 1. (Bunkholdt & Kvaran, 2015, s. 27)

Etter prinsippet må barnevernet tilby barnet stabilt og passende kontakt med de voksne samtidig som det legges vekt på kontinuitet i omsorgen. Den andre prinsipp, men minst inngripende, er at barnevernet opprettholder et rimelig eller praktisk omfang (Torvik, n.d.). Derfor bør disse enhetene ikke sette søkelys på et tilbud de ikke kan oppnå for bare å oppfylle sine primære mål.

Det andre relevante prinsippet som barnevernloven bygger på, kalles for biologiske prinsippet. I Følger loven er det slik at det er beste for en ung å vokse opp og bo sammen med sine biologiske foreldre (Torvik, n.d.). Prinsippet understreker også at den unge har rett til å bli hørt i saker som angår dem. Det tredje prinsippet er at man må oppnå et rettslig grunnlag for å utøve autoritative intervensjoner for en enkeltperson (Bunkholdt & Kvaran, 2015, s. 65).

4.2 Kultur og kulturelle forskjeller

Kultur- og sosialiseringprosesser

Kultur og sosialisering er to relaterte prosesser. Kultur er rett og slett en kompleks samling av tro, verdier, atferd og materielle gjenstander som ofte deles av en veldefinert gruppe og deretter videreføres på tvers av generasjoner (Hallowell, 2017).

Kultur er et sett med funksjoner. Kultur læres noe som betyr at hver person, under oppveksten, er vedvarende nedsenket i de kulturelle tradisjonene til foreldrene sine, og omgivelsen. Derfor er alt som strekker seg fra folks verdier, holdninger og verdenssynsprogrammet. Det andre viktigste aspektet av kulturen er at den deles. Det følges med at kulturen utvikler seg som folk samhandler og deler sine erfaringer og betydninger. Dette peker på at kulturelle tradisjoner og overbevisninger overføres fra en generasjon til en annen. Dette er de måtene disse kulturelle overbevisningene og tradisjonene overføres (Hallowell 2017).

Den andre fasetten er at kulturen er kumulativ, noe som betyr at, som medlemmer av hver generasjon bearbejder og modifiserer deres kulturelle tro for å overholde deres skiftende behov, har de en tendens til å bygge på deres forfedres kulturelle fundament.

Det andre aspektet er at kulturen er menneskelig (Hallowell, 2017). Dyr er vanligvis anerkjent som sosiale og ikke kulturelle. Sikkert, dyr kommuniserer vanligvis med hverandre. Ikke desto mindre er årsakene som gjør kommunikasjonen definert av instinkt. De naturlige hierarkiene i dyrets verden er vanligvis grunnlagt på fysiske attributter. I sterk kontrast definerer kulturen vanligvis veien, tiden, og grunnen til at mennesker kommuniserer med hverandre og med hvem. Kultur er grunnlag til mye i samfunnet blant annet Grunnloven. Kultur kommer vanligvis i to former. Disse er materielle og ikke-materielle kulturer. På den ene siden gjenspeiler materialkulturen de konkrete gjenstandene, for ikke å nevne de fysiske gjenstandene som ofte finnes i en hvilken som helst veldefinert kultur (Hallowell, 2017). Ikke-materiell kultur, i sin del, reflekterer de immaterielle og abstrakte komponentene i et gitt samfunn, og slik inkluderer normer og verdier.

Nært knyttet til kultur er sosialisering. Sosialisering er en livslang prosess der personer lærer sin kultur, utvikler sine personligheter, og blir fungerende samfunnsmedlemmer. Chen et al. (2015) fremhevet at sosialisering spiller en grunnleggende rolle i å formidle forbindelsene mellom kultur og menneskelig utvikling. I dagens kunnskap om sosialisering har de fleste forskere lagt større vekt på peergrupper og familie roller. To teorier er vanligvis påpekt når de definerer sosialiseringens rolle i å formidle forholdet mellom kultur og menneskelig utvikling. Dette er Bronfenbrenner og Morris sosioøkologiske teori og Vygotskiys sosiokulturelle teori. Den tidligere teorien gir at praksis og tro støttes i et gitt samfunn, som en del av det sosioøkologiske miljøet, går langt for å påvirke sosialiseringssinnstillingen og foreldrebarne og andre sosiale utvekslinger eller interaksjoner (Fouts, n.d.).

Den sosiokulturelle teorien avanserte av Vygotsky oppgir at sosialisering spiller en avgjørende rolle i internalisering av kultursystemer, inkludert symboler og språk. Teorien som videre formidler at, annet enn direkte samarbeid eller veiledet læring hvor flere erfarne parter fungerer som representanter for kulturen og hjelper som bistår andre til å forstå og løse problemer, brede sosialiseringsopplevelser, og spesielt engasjement i kulturelle og sosial praksis har tendens til å påvirke prosessen med individuell utvikling (Marginson og Dang, 2017).

4.3 Kulturkompetanse og kultursensitivitet

Et tema som er nært knyttet til sosialt arbeid, er kulturell kompetanse og kultursensitivitet

I sosialt arbeid med etniske minoriteter har det lengere tid vært forstått at det å tilegne seg kunnskap om forskjellige grupperinger kulturelle verdier, normer og praksis vær veien til økt kompetanse hos sosialarbeidere (Rugkåsa, 2018).

I stor grad er dette en ideell definisjon som passer til det sosialarbeidssfæren at kulturkompetanse refererer til evnen til organisasjoner og tilbydere å levere tjenester som holder seg til de kulturelle, sosiale og språklige behovene til pasienter på den mest effektive måten (Walåls, 2007). Likevel er det flere områder av kulturkompetanse som en person burde forbli tilstrekkelig klar over. Den første er å være bevisst på ens kulturelle verdenssyn

Den andre er holdningen til kulturelle forskjeller. Den tredje er kunnskap om mangfoldig kulturell praksis, og verdenssyn. Den største dimensjonen består av tverrkulturelle ferdigheter (Walåls, 2007).

Dette, innebærer at når man utvikler kulturkompetanse, det med føre at etniske minoritets sosialarbeidere får kapasiteten til å forstå, snakke med og effektivt samhandle med alle mennesker uavhengig av kulturen.

I dette tilfelle vil «kulturkompetanse» og «kultursensitivitet», reflekterer forestillinger om at dersom man tilegne seg kunnskap om forskjellige og andres kulturelle verdier og normer, vil man uten vanskeligheter utvikle ferdigheter til å kunne arbeide bedre med dem. (Rugkåsa, 2018). Mens noen mennesker ser ut til å ha kommet til verden med foreldre som allerede omfatter kulturell kompetanse, må flertallet sette enorme anstrengelser for å utvikle evnen.

Derfor, er det viktig at det bemerkes ens egne forstyrrelser fordommer, og det utvikles og foretas honning av tverrkulturelle kompetanser i tillegg til å se etter rollemodeller. samt å bruke tid på eller ta betydelig tid med andre mennesker som deler eller har gjensidig lidenskap og hengivenhet for kulturell evne til hendig hvis man skal dyrke det ideelle.

Som nevnte ovenfor er den primære definisjon av det kulturelle kompetansekonseptet medisinsk-orientert. Da begrepet ble oppdaget i en medisinsk publikasjon av Paul Pederson.

Nært knyttet til kulturkompetanse er kultursensitivitet. Dette innebærer å være klar over at kulturelle Som nevnte ovenfor er den primære definisjon av det kulturelle kompetansekonseptet medisinsk-orientert. Da begrepet ble oppdaget i en medisinsk publikasjon av Paul Pederson.

Nært knyttet til kulturkompetanse er kultursensitivitet. Dette innebærer å være klar over at kulturelle likheter og forskjeller mellom mennesker vanligvis eksisterer uten at de er til ordnet en verdier (Yilmaz et al.,2017).

En person med kunnskap om kultursensitivitet forstår og respekterer andres kulturelle normer, verdier, handlinger, livsstil og tradisjoner(ibid). Derfor er en slik person større sannsynlighet til å samhandle med andre mennesker på en produktiv måte, uten vanskeligheter som stammer fra utilstrekkelig kulturforståelse og kommunikasjon likheter og forskjeller mellom mennesker vanligvis eksisterer uten at de er tilordnet en verdi (Yilmaz et al., 2017).

4.4 Kommunikasjonsferdigheter og språkferdigheter utøvelsen i av tverrkulturelt sosialt arbeid.

Kommunikasjon er en prosess der informasjon blir utvekslet mellom to eller flere parter (Eriksen, 2005). Budskapet i denne utvekslingsprosessen tolkes og kan vel misforstås på grunn av feiltolking av senderens hensikt. Ifølge Eriksen (2005) finner kommunikasjon ikke sted dersom en snakker norsk til en annen som bare kan badini, siden budskapet ikke kommer fram og dermed ikke kan forstås. Når vi sier tverrkulturell kommunikasjon tenker vi umiddelbart på de kulturelle forskjeller som oppstår i interaksjonen mellom mennesker. Tverrkulturell kommunikasjonskompetanse innebærer dermed flere viktige faktorer som sosialarbeideren bør være bevisst om slik at kompetansen benyttes av brukere (Eide & Eide, 20018). Noen av disse faktorer som handler om språk, verdier og integreringsprosesser. Tverrkulturell kommunikasjon handler hovedsakelig om språk, verbalspråk og kroppsspråk som er en viktig del av kultur (Eide & Eide, 20018). Språket rommes det både den historiske forankring i kulturen og utveksling av ord og begreper i et multietniske samfunn (ibid). Kommunikasjon mellom mennesker er som ofte basert på svært forskjellige livserfaring, forestillinger og verdier vår kommunikasjon må overkomme de barrieren. Ved å forstå andres språk og det å ha felles kulturelle referanser som utgangspunkt, er kjennetegn på god kommunikasjon (Eide & Eide, 2005). Ifølge Eriksen (2005) er felles referansen grunnleggende som gir oss mulighet til å gjøre samtalen mulig. Dette handler om å etablere en felles base for kommunikasjonen og som ikke bare består av fullstendige likheter (Eriksen, 2005). Bevissthet på kulturforskjeller kan gjøre sosialarbeideren mer åpen for den indirekte kommunikasjonen som forhindre feiltolking. Det verbale i kommunikasjonen kan tolkes ulikt i forskjellige kulturer. Eriksen (2005) snakker om «lavkontekst-språk» der norsk er en del av og «høykontekst-språk» der arabisk er en del av. Den første betyr at kommunikasjonskonteksten har lite innvirkning på det som

er sagt, men i den andre defineres innholdet i det som sies av de ikke-språklige faktorer. Et godt eksempel her kan være vår forståelse for svaret «ja». I Norge er «ja» forbundet med affirmativ «JA» svar, mens i mange andre samfunn kan det betyr «JA» at «jeg hører» eller blir brukt som tegn for høflighet. Kroppsspråket eller det non-verbale i kommunikasjonen er også kulturbestemt det verbale (Eide & Eide, 2018). Koder og signaler vil derfor ha ulik betydning i ulike kulturer (ibid). Ifølge Eide og Eide (2018) vil sosialarbeidere med etniske minoritetsbakgrunn vil være ganske hjelpeløs dersom de har kompetansen til å gjenkjenne og forstå disse kodene. Et eksempel på kroppsspråk i en tverrkulturell kommunikasjon kan være det og holder øyekontakt med de vi snakker med. I Norge betyr det å vise interesse for det andre, mens i andre kulturer er det kan være oppfattet som uhøflig. En annen kode som kan bli feiltolket av parter, er at i noe enkelte miljøer anses som upassende for kvinner å snakke i forsamlinger.

(Skytte, 2008) forklare kulturen fra et universelt menneske perspektivet kan noen non verbale uttrykk som sorg, frykt og sinne betraktes som universelle (Eide & Eide, 2018). Det er ikke vanskelig å se om barn eller foreldre av er utrygge, sinte eller engstelige. Dette bringer oss tilbake til fakta at både etniske minoritet sosialarbeidere og brukere er mennesker og har samme grunnleggende behov for å uttrykke følelser. Slik det er tolket, er dette en del av de fellesnevnerne som kan tas utgangspunkt i. I samhandling med brukere, ved siden av de universelle uttrykksformer for følelser kan det også oppstå store kulturelle forskjeller som kan forårsake misforståelser. Det å se bort fra den eksisterende kontekst og insistere på å fortolke situasjonen fra egen virkelighet, kan gjøre det umulig brukeres deltagelse i samtalen Eriksen (2005). (Eriksen, 2005, Skytte, 2008, Eide & Eide, 2018), beskriver det som at dette kan være at etniske minoritets sosialarbeidere frykter å bli oppfattet som kritiske og skeptiske. For ikke å bli diskriminerte av familier de jobber med, kan etniske minoritet sosialarbeideren prøver å ta utgangspunkt fra brukere virkelighetsforståelse for å vise respekt. I noen tilfeller kan oppfatting av brukeren være uforståelig at en etnisk minoritet minoritets sosialarbeider kan føler at det har uutstrekkelige kommunikasjonsferdigheter til å forholde seg til brukeres problem (Skytte, 2008). På den andre siden er etniske minoritets sosialarbeidere offentlige ansatte forpliktet til å tilrettelegge forholdene for kommunikasjon, slik som Eriksen (2005) påpeker, slik at brukere også skal innfris sine rettigheter. Forventninger om at en etnisk minoritet sosialarbeider kan kommunisere bedre med alle som er minoritetsmedlemmer uten å ta i betraktning at selv minoritetsmedlemmer kan ha ulike livserfaring» Det noen gang tas for gitt at sosialarbeidere med minoritets bakgrunn har evner til å kommunisere bedre med alle minoriteter i samfunnet uten å ta hensyn til at selveste minoriteter kan ha ulike livserfaringer.

4.4.1 Fagets verdier og personlige verdier

Ifølge (Eriksen H. G., 2013) sosialarbeiderfelleskapet gjelder det at de i sitt grunnlagsdokument spesielt tar inn en henvisning til egne verdier. Verdier er sentrale både i samfunnet generelt og i sosialt arbeid (Eide & Oltedal, 2015, s. 80). Verdier er beslektet med andre år som prinsipp eller regel (ibid, s.82). Fagets verdier slik de kommer til uttrykk i samfunnet verdi er stabile mål, idealer og prioriteringer som kommer til uttrykk gjennom reflekterte verbale utsagn og gjennom handlingsmønstre. Faglig verdier er verdiene sosialarbeider egne seg gjennom studieløp og yrkesutøvelse. I utøvelse av sosialt arbeid det er med å påvirke våre handlinger og valg(FO, 2021). Personlige disse verdiene går tilegne gjennom livsløp og vi benytter de i hverdagen . De påvirker oss hele tiden og disse verdiene gjør oss til de personene vi er. Personlig verdier styre vår atferd og handling.

Når det gjelder sosialarbeider verdier kan deles i forhold til sin karakter for eksempel der er verdifullt å arbeide for at brukere skal bli mest mulig selvstendig i fremtid. (Lingås, 2013)Det er viktig at etniske sosialarbeider er klar over sine egne verdier, fordi det personlig verdier danner grunnlag for faglig verdier. Det viktig for etniske sosialarbeider til a være klare over egne verdier, både de personlige og fagets verdier fordi setter forsetning for å bli kvitt negative holdninger og fordommer. for å kjenne seg selv og vite hvordan brukere skal hjelpes brukere på den beste mulig måte.

4.4.2 Møte mellom minoritet og majoritet i barnevernet

I samhandlingen mellom etniske minoriteter og etniske norske er virkelighet definert ut fra majoritets premisser som alle andre grupper må forholde seg til (Eriksen T. H., 2005). Slik vi forstår dette, knytter samhandlingen mellom majoritets og minoritets til makt som en gruppe har over en annen. Som konsekvenser, ulike sammenhenger tilpasser eller innordne seg majoritets premisser, enten fordi det tvinges til det eller fordi de opplever det som mest hensiktsmessig (Brodtkorb & Rugkåsa, 2015, s. 310). Majoritets kulturelle normer, verdier og handlemåter oppfattes som det normale som definere hvordan etniske minoritet sosialarbeider kan blir sett på(ibid). Dette kan påvirker presisering evne i samhandling saksbehandling og beslutningsprosess som kan føre til usikkerhet på egne evner i utøvelse av barnevernets arbeid. For å forhindre dette må majoritet unngå tendensen til å bruke norske normer og verdier for å bedømmeandres atferdsmønstre (bid). (Dahl, 2015)forsøk med å forstå etniske minorites kulturen, må ikke ta utgangspunkt fra majoritets kultur som base. Et slikt perspektiv kan lett føre til at andre kulturer blir mindre verdige og nedverdiggende (ibid). Dette kan mer eller mindre likestilles med feil kontekstualisering, og at det å

vurdere de etniske minoritetenes skikker og verdier ved hjelp av egen kultur som målestokk er det de kalte etnosentrisme (Brodtkorb & Rugkåsa, 2015, s. 310). (Eriksen T. H., 2005), som eksponerer de negative effektene av etnosentrisme, sier at etnosentrisk perspektiv tørker bort den etniske minoritetens sosialarbeider konkurranse om å se ting. I stedet blir den etniske minoriteten plassert og tolket og forstått i en kontekst som er helt fremmed for dem. Samvittigheten for denne holdningen at etnosentrisme mister fokus på å se det beste i den andre kulturen: det som kan bli sett er bare den gode og dårlige etterligningen av kulturen.

I møte mellom etniske minoritet sosialarbeider og majoritetssamfunn kommunikasjon mellom er kommunikasjon ofte basert på svært forskjellige livserfaring, forestillinger og verdier (Brodtkorb & Rugkåsa, 2015). Disse møtene, gjelder enten å gi råd til foreldre om barneoppdragelse, informere om arbeidsliv og rettigheter for arbeidssøkende, eller megling i samlivskriser, er det en forutsetning at begge parter er åpne for den andres tankesett. Dette innebære at kommunikasjon må overkomme barrieren med forutsetning for at kommunikasjon mellom etniske minoritet sosialarbeider må kunne være i stand til å betraktninger i brukeres tankemodeller og deres verdier, ønsker, håp og forventninger (ibid, s.311).

(Alseth & Flem, 2017) skriver at det behøve for mer etniske minoritet sosialarbeider i barnevernet od dette kommer med «Forventninger om at en etnisk minoritet sosialarbeider kan kommunisere bedre med alle som er minoritetsmedlemmer uten å ta i betraktning at selv minoritetsmedlemmer kan ha ulike livserfaring». Det noen gang tas for gitt at sosialarbeidere med minoritets bakgrunn har evner til å kommunisere bedre med alle minoriteter i samfunnet uten å ta hensyn til at selveste minoriteter kan ha ulike livserfaringer. Etniske minoritets sosialarbeider trenger å egne seg tverrkulturell kunnskap på like linjer som majoritets sosialarbeider (Mbarushimana & Robbins).

4.5 Integrasjon i arbeidslivet.

Det andre relevante konseptet eller praksisen er integrasjon. Ifølge Brodtkorb og Rugkåsa (2015) er integrering først og fremst samspillet eller utvekslingen mellom folket og deres samfunn. Integrasjon handler også om hvordan disse utvekslingene påvirker samfunnets medlemmer. Spørsmålet om integrering er spesielt viktig for de etniske minoritets barnevernsarbeiderne i Norge og andre nasjoner over hele verden. For det første må disse fagene tilpasse seg samfunnets forventninger. Som sådan, som reflektert i studien av Kaya (2010), må disse fagene lære språket, delta i utdanning, arbeidsliv og normer og verdier i det vanlige samfunnet.

I tillegg krever integrering at de etniske minoritet sosialarbeiderne til å samhandle med både minoritets- og majoritetsbefolkningen, samtidig som de passer problemfritt med hver gruppe. Selv om dette er tilfelle, riktig integrasjon er ikke opp til de etniske minoritetene i sin helhet. Snarere må politiske agenter også spille en grunnleggende rolle. Som sådan er de politiske aktørene i Norge pålagt ansvaret for å iverksette tiltak som er i stand til å bidra til den raske integreringsprosessen til mennesker fra minoritetssamfunn i landet. Politikere kan aktualisere denne saken gjennom en rekke tiltak (Kaya, 2010). De beste eksemplene på dette er å gi de etniske minoritetsarbeiderne muligheter til å delta i introduksjonsprogrammer for å lære de grunnleggende prinsippene i majoritets kulturen.

4.5.1 Sosialarbeiders roller som i barneverntjenester

Fagpersoners verdier og holdninger vil ofte bli utfordret i barnevernarbeidet og kan ha innvirkning på valg av tiltak og på utfall av saker (Bunkholdt & Sandbæk, 2008).

Barnevernsmyndighetenes ansvar og arbeidsoppgaver er regulert i lov av 17. juli 1992 om barneverntjenester (barnevernloven) (Bunkholdt & Kvaran, 2015, s. 18). Barnevernet har på vegne av samfunnet stor makt, og derfor må lovregler og ansvarsgrenser være klare (ibid).

Barneverns sosialarbeidere er pålagt å utføre forskjellige oppgaver. De må regelmessig motta og evaluere rapporter og funn fra saker om barnemishandling. Dersom noen barnets liv er i fare, må de reagere for med tiltak for å hjelpe ham/henne etterfulgt av rehabilitering. Derfor er det viktig at barnevernet og de som arbeider i barnevernet ivareta tillit og legitimitet blant folk som benytter tjenestene (ibid). Spesielt med de utsatte barnet slik at helbredelsen kan finne sted og barnet lett håndterer traumet ved mishandling. dette kan iverksatt ved hjelp av Barnes beste prinsipp som er en overordnede prinsipp in barneloven (Bunkholdt & Kvaran, 2015, s. 27). Hvis barnet ikke kan sendes tilbake til sitt forrige hjem, må disse sosialarbeiderne henvise dem til andre tjenester som tilbyr støtte.

Målet med barnevernet er å bygge et sterkt bånd mellom barn og foreldre ved hjelp av blant annet veiledning og rådgivning. Dette er den andre faglige prinsipp i barnevernet «biologiske prinsipp» (ibid). Fullt fokus fra sosialarbeider må være på barna sammen med foreldrene eller foresatte. De trenger å ta strenge avgjørelser og noen veldig bestemte vurderinger som skal være rent profesjonelle på t i parametere for sunn spørring og velopplagte spørsmålet. De trenger å jobbe med barn og deres familier og prøve å bidra til ønsket og positive endringer. Hovedprioriteten i yrket deres er å sikre barns velferd. Det er gjelder ikke bare den kontraktbasert jobben. Det kan innebærer å ta ansvar utover den avtalte varigheten, og en sosialarbeider skal være klar til å oppfylle dem (Bunkholdt & Sandbæk, 2008). Sosialarbeid i barnevern handler om å beskytte barnas rettigheter

og får barna til å føle seg trygge, uavhengig av om de bor sammen med sin biologiske familie, sin adopterte familie eller et annet sted.

Barnevern sosialt arbeid er en oppgave som innebærer å komme opp med løsninger som kan løse en krise. Det er en etisk plikt (Bunkholdt & Sandbæk, 2008). Sosialarbeiderne er pålagt å gripe inn i familien. med hensikt å bistå med hjelpetiltak slik at de kan beskytte h barna deres i et trygt miljø, bidra til å bringe noe positivt inn i barnas liv og likevel ikke få dem til å føle at det ble forårsaket en intervensjon(ibid).

Ut ifra dette må sosialarbeiderne være utstyrt med ferdigheter som vil hjelpe dem i å ta avgjørelser som vil være etiske og samtidig forsiktige og intelligente. De må være utstyrt med skikkelig rasjonalisering og kunnskap om fakta. Barnevernets sosialarbeider trenger å gjøre forsvarlige undersøkelser i henhold til omstendigheter (Bunkholdt & Sandbæk, 2008). Hver sak krever full oppmerksomhet og fokus.. De skal være fleksible. De skal være målrettet og ha et sunt forhold til barn, foreldre, foresatte og alle andre fagpersoner og organisasjoner som jobber for barnevern og omsorg.

5 Metode

Dalland (2015) siterer Vilhelm Aubert, som definerer metode som «... *en fremgangsmåte, et middel til å løse problemer og komme frem til ny kunnskap. Et hvilket som helst middel som tjener formålet, hører med i arsenalet av Metoder*» (Dalland, 2015, s. 111). Metoden er redskap for å samle inn data, og en fremgangsmåte til å danne et helhetlig bilde for å komme fram til kunnskap som besvarer en angitt problemstillingen (Dalland, 2015). Avhenge av hvilke spørsmål og problemstillingen som ønskes å besvares ved samfunnsvitenskapelige undersøkelser, kan ulike forskningsmetoder velges.

Dette kapittel presenterer metoder for å følge opp forskningsmålet som er fremheve tidligere i denne studiet.

Avsnittet vil identifisere de ulike forskningsmetoder tilnærminger og metoden av forskning studiet følger, om hvorvidt kvalitativ eller kvantitativ.

Kvalitative metoder søker å gå i dybden og vektlegger betydning, mens kvantitative metoder vektlegger utbredelse og antall (Thagaard, Tove, 2013, s. 17) . Begge metodene kan brukes til innsamling av informasjon (empiri), det vil si kunnskap bygd på innsamlede data, kan brukes i ulike sammenhenger (Dalland, 2015).

Denne delen av oppgaven dokumenterer også naturen av data samlet for å belyse studiet. Seksjonen gir deretter en kortfattet beskrivelse av forskningsmetoder tilnærming til å samle de relevante dataene, herunder kildene til den nødvendige informasjonen, for å belyse forskningsstudier. Deretter diskutere metoden som brukes til å analysere dataene. Mens disse høydepunktene er gitt, begrunner Metodologi-delen av de ulike valgene som ble utforsket.

5.1 Litteraturstudie som metode.

Denne oppgaven er en litteraturstudie, basert på skriftlige kilder fra ulike hold. I henhold til Dalland (2012) skal kildene sammenfattes og diskuteres. Studiemodellen som er valgt, er kvalitativ. En kvalitativ studie hvorav forskeren søker å forstå de underliggende årsakene, motivasjonene og meninger knyttet til et veldefinert fenomen (Dalland, 2015). Essensen av en kvalitativ studie er at det gir grundig innsikt i et underliggende problem mens det hjelper til med å skape eller utvikle ideer og hypoteser for en mulig kvantitativ studie (Jacobsen, 2015).

Med kvalitative studie, følges det at vedkommende er utstyrt med mulighet til å avdekke trender i meninger og tanker, samt å dele eller stupe dypere inn i spørsmålet (ibid).

I studiet som er i fokus, er hovedpunktet å forstå utfordringene som sosialarbeidere med etniske minoritetsbakgrunn møter i sine roller som profesjonsutøvere i barnevernstjenester.

For at det ovennevnte skal opplyses om har jeg kommet til at det er mest hensiktsmessig å fange opp hva andre har sagt om problemet. Derfor er det sentralt for å undersøke årsaken ved å samle meninger, grunner og motivasjoner som relaterer seg til de antatte utfordringene.

Det er flere fordeler knyttet til kvalitativ forskning. den viktigste begrunnelsen er at forskeren er utstyrt med mulighet til å samle tilstrekkelig e data (Thagaard, Tove, 2013). Dette tillater i sin tur viktige oppdagelser.

En annen relevant grunn til å utføre en kvalitativ studie, som Dalland (2015), er at kvalitative forskningsmetoder kan bidra til et bedre samlet bilde av den sosiale verden, og hvor forskjellige grupper kan fungere mens de samhandler med hverandre. Det som kan anses å være problematisk i forbindelse med kvalitativ studie er at den er tidkrevende. Dette har medført at jeg måtte bruke mye ressurser på datainnsamlingsprosessen. Jeg måtte undersøke et bredt spekter av datakilder.

5.2 *Datainnnsamling og Kildekritikk av litteratur*

Data kommer i to former, primære og sekundære data (Jacobsen, 2015). På den ene siden er primære data, samlet inn fra befolkningens representanter under studiet (Thagaard, Tove, 2013). Også finnes det sekundære data, som er informasjon samlet inn fra andre forskere og er allerede dokumentert i tidligere primære studier (ibid).

I denne oppgaven tar jeg utgangspunkt i sekundære data. Jeg vil derfor sette søkelys på å samle inn data om de utfordringene som etniske minoritets sosialarbeidere møter i sine roller som profesjonelle yrkesutøvere i barnevern som andre forskere allerede har dokumentert.

Bruken av sekundære data har et sett med fordeler når data er anvendt til å utføre en empirisk studie (Dalland, 2015). En av fordelene er at sekundære kilder data er veldig enkle å få tilgang til, hovedsakelig på grunn av teknologiske fremskritt som datamaskinen og Internett.

En annen fordel er at sekundære kilder til informasjon tillater oss til å skape nye innsikter fra forrige analyse. Følgelig kan analysering av tidligere data hjelpe i forståelse av tema.

Det finnes imidlertid ulemper i bruk av sekundære data. En av disse er tilbøyelighet til bias. De fleste forskere som utfører sekundær dataanalyse, bruker ikke tid til å evaluere eller granske troverdigheten til sine kilder, gyldigheten til informasjonen som er dokumentert av den sekundære fokuskilden (Jacobsen, 2015).

Noen av disse kildene har vanligvis autentisk informasjon med tendens til å dvele for mye på en ideer, understreker disse forestillingene de har til hensikt å støtte (ibid).

En forsker som bruker sekundære kilder til informasjon må kunne forstå at en slik utilstrekkelighet, tilnærmingen, vil effektiv faktor i partiskhet (Jacobsen, 2015). Følgelig vil de resulterende studieutfallene også bli preget av partiskhet.

En annen ulempe er at studien ikke er rettidig. På en slikmåte ble sekundære data samlet vanligvis i fortiden. Dette er indikasjon på at informasjon kan være utdatert.

Dokumentasjon av den sekundære informasjonen og dataanalysen, kan være tiltak som er iverksatt for å løse et bestemte problem. Dette kan medføre at en forsker som er opptatt med den sekundære forskningen ikke fange endringene som er gjort. Ut ifra dette kan resultatene av studiet ikke være relevant for den rådende forsinkingen. Derfor er målet til å sikre at disse utfordringene ikke påvirker den eksisterende studien. En av de primære tiltakene var å granske hver sekundær data for å identifisere muligheten for partiskhet. Og å unngå e de studiene som unnlat å vurdere alternative og

konkurrerende agendaer eller synspunkter. I tillegg til dette valgte jeg de sekundære datakildene som er utført de siste ti årene. Målet var å plukke ut fire sekundære datakilder.

Det ble brukt systematisk tilnærming i å finne og velge disse sekundære kildene. Forespørselen var imidlertid å skille de ulike sekundære kildene til informasjon for å velge. Følgelig jeg bare satte søkelys på troverdige og vitenskapelige informasjonskilder.

Blant de mest grunnleggende kildene var statlige publikasjoner, peer-revieret journal artikler, vitenskapelige bøker, bok kapitler, nettside artikler, blogger og industri publikasjoner.

Jeg benyttet Google-søk og Google bøker for å finne relevante nettsideartikler. Videre brukte jeg **Oria data base, Google Scholar, ProQuest, EBScost, SocINDEX og Idun** for å finne de relevante vitenskapelige ressursene.

For hvert søk bruke jeg den boolske søketeknikken. Dette betyr at jeg brukte søkeord som «*Etniske minoritets sosialarbeider*», «*kultursensitivitet og kulturkompetanse*», «*flerkulturelt samfunn*», «*sosialt arbeid*», «*barnevern*» og nøkkel fraser for å finne relevante sekundære ressurser. Jeg benyttet ekskludering og inkluderingskriterier da jeg valgte de sekundære kildene til informasjon.

Et grunnleggende inkluderingskriterium var at for en sekundær ressurs som velges, måtte den har vært publisert i de siste ti årene. Jeg gjentar at kun opplysninger om etniske minoritets sosialarbeider som jobbet innenfor barnevern- og velferdstjenestene ble vurdert og diskutert.

5.3 *Analyse*

. Jeg benyttet tematisk analyse for å utføre studiet, og i stor grad refererte tematisk analyse til en tilnærming som vanligvis brukes på et sett med tekster.

Jeg undersøkte de kildene med sikt på å identifisere felles temaer, ideer, emne og mønstre av betydninger som ser ut til å komme opp gjentatte ganger.

Den tematiske analysen tar systematisk tilnærming. Hvor jeg ble engasjert i en familiarisering modus for å bli kjent med dataene, kodingen er hvor etterforskeren fremhever deler av teksten, setninger og deretter kommer opp med stang etiketter eller koder som beskriver innholdet nøyaktig.

Neste kommer den tematiske analysen og generering av temaer. I dette tilfellet kommer gjennomgang av kodene som er opprettet, identifiserer mønstre mellom kodene, og skaper temaer.

Jeg avslutter med en gjennomgang av temaer. Hovedgrunn av dette trinnet er å fastslå at kildene var saklig for studiet som under fokus, og at de er nøyaktige representasjoner av dataene.

Det femte trinnet definerer og navngi temaene. I dette trinnet er formuleringen og nøyaktighet av hvert tema og deretter prøver å finne ut hvordan det benyttes i tolkning av dataene. Det siste trinnet er å beskrive mine funn og dokumentere svar på spørsmålet under fokus.

5.4 *Studiets troverdighet*

Dataene som anvendes skal være troverdig, oppfyller validitets krav, og må være relevante og gyldige i forhold til problemstillingen som undersøkes (Dalland, 2015). Jeg har søkt etter forskning og litteratur som er relevant for min problemstilling, og som omhandler utfordringer etniske minoritet sosialarbeidere møte i sin rolle som yrkesutøver. Kildekritikken skilles mellom primære og sekundære kilder. Primærkilder er førstehåndskilder, mens sekundærkilder er fremstilling som bygger på primærkilder (Dalland, 2015).

Sekundærlitteratur bygger på primærkilder ved å henviser og referere til dem (ibid). I litteraturstudiet er det i stor grad sekundærdata som benyttes og dette kan være en ulempe. Grunnen til det er at sekundærdata kunne har vært innsamlet av andre for et annet formål og benyttes til å belyse noe subjektivt. Når vi ta i bruk sekundærkilder er det nødvendig å stole på forfatterens tolkning av forskningsresultatene som er foretatt. Dermed har vi ikke samme mulighet til å kontrollere forhold som kan påvirke dataenes gyldighet (ibid). Derfor forsøkt jeg til å finne frem flest mulig primærkilder.

Jeg har søkt etter litteratur om temaet med forståelse om mulig behov og mangel på dette.

Sosialfaglig ståsted, min bakgrunn og erfaringer ha påvirket mitt litteraturvalg, og har bidratt til at jeg har tolket det jeg lest til å være fordelaktig for min oppgave. Dette har medført at jeg er bevisste på og har tatt hensyn til at teorier, undersøkelser og forskning jeg har samlet skal brukes i forhold til hva det er ment å belyse.

Primærlitteratur om denne problemstilling har vært vanskelig å finne. Det som er ofte fag har lærebøker som er tilgjengelig, men ikke på dette tema. Den sekundærlitteraturen jeg har benyttet meg av i denne i oppgaven er både pensumbøker, artikler og andre tilfeldig teoribøker. Jeg har stort sett basert min oppgaver på pensumbøker.

5.5 *Forståelse*

Dalland,(2015) siter (tranoy 1986) «Vi kan prove å møte et fenomenes så forutsetningsløst som mulig, men,vi kan ikke unngå at vi har tanke om det(...) (s. 117). Gjennom lesing av sammendragene som er ikke relevante til problemstilling kan vi forsker forstår at verden påvirke vår forskning. Mine erfaringer har hatt en innvirkning på denne oppgaven. Blant annet både erfaringer fra min akademiskreise, erfaring fra praksis og personlig erfaring som etniske minoritet.

De årene jeg har studert på universitetet har jeg tilegnet meg med teoretiske kunnskaper som har vært en inspirasjonskilde for den oppgaven. Ulike teoretiske kunnskaper som setter søkelys på denne oppgavens problemstilling, har preget dette studieløpet. Fagkunnskaper/teorikunnskap som er grunnlag på hvordan en sosialarbeider bør møte de utsatte gruppen med både fagligkunnskap og respekt som er kjennetegner sosialt arbeid fagfelt (Lavin, 2010). Kunnskap er flerdimensjonal og sammensattere at i sosialt arbeid det teorikunnskap som er anvendt i praksis (Thomassen, 2011). Jeg har også fått et omfattende læringsutbytte som utformer på hvordan jeg se på verden. Teoretiske kunnskaper fra bøkene jeg anvendte i denne oppgaven belyste temaer kulturkompetanse, kultursensitivitet, kommunikasjon og språk. Jeg tar imidlertid høyde for at de teoretiske kunnskapene gjennom denne utdanningen og mine erfaringsbaserte kunnskaper kan ha påvirket valg av problemstillingen, redegjøring og drøfting denne oppgaven. Med det som bakteppe var det interessant å kunne utforske hva kunnskap kilder har kommet fram til når det gjelder utfordringene etniske minoritet sosialarbeider kan være møte med i utøvelse av barnevernets arbeid.

6 Funn og Presentasjon av artikler

I denne seksjonen vil avhandlingen presentere funnene fra den tematiske analysen av de valgte artiklene. I tillegg til dette diskuteres delen av studieutfall eller funn og reléer retninger for fremtidig forskning. Denne delen av avhandlingen er delt i flere temaer. Disse vil inkludere informasjonskilde valgs resultater og utfordringer etniske minoritets sosialarbeider møter i sine roller som profesjonsutøvere i barnevern. Oppgavens utfordringer vil forholde seg til kulturkompetanse, kultursensitivitet, kommunikasjon og integrasjon

6.1 Funn

Etter å ha administrert kildesøk strategien, fant forskeren en total av 15 relevant peer-revirket journal artikler som gjelder tett til emnet under fokus. Et søk på de vanlige databasene som ProQuest og EBSCOHOST ga ingen relevante resultater. På samme måte produserte et Google-bøker søk ikke noen relevante resultater. Dette var også tilfellet i det generelle Google-søket. Alle de 15 artiklene hvorfra fire ble valgt for å fullføre studien, kom alle fra en målrettet oria data base og Google Scholar. Selv om dette er tilfelle, traff bare en inkluderingskriteriene til sistnevnte. De andre tre artiklene eller kilder som er valgt for å drøfte studien har overholde ikke inkluderingskriteriene, men var mer relevante enn de andre kildene til empirisk informasjon. Derfor, selv om dette vil være relatert senere i dette kapitlet i avhandlingen, oppstod de andre to artiklene som ble brukt i denne analysen, faktisk hentet fordi de reflekterer en generell ide om fenomenet under studiet eller adressert tilfelle av et annet land. Nærmere bestemt, de andre to artiklene som er valget, for å være

den beste passformen for denne studien, tok ikke den norske konteksten i seg selv. I stedet fokuserte de på andre nasjoner. Jeg valgte disse kildene fordi de satte søkelys på europeiske sammenhenger som Norge er basert på. Under søket så en av studiene inn i opplevelsen av sosialarbeidere fra undertrykte minoritetsgrupper som deltok på majoritetsgruppens klienter. Selv om en slik studie ville ha vært en god kilder passform, var det bare basert på palestinske minoritets sosiale arbeidstakere. Derfor, gitt at studien satte søkelys på saken til Asia, var det mindre rettet enn de studiene som ble utført mens de satte søkelys på den europeiske konteksten. Dette er til tross for tanken om at de andre europeiske kilder var mindre relevante sammenlignet med den som ser på saken til Palestina minoritets sosiale arbeidstakere.

6.2 Presentasjon av artikler

Artikler 1

Den første artikkelen som jeg vurdert å være nyttig i henhold til den underliggende problemstillingen, er "*statlig assistert integrasjon, men ikke for alle: norske velferdstjenester og arbeidsmigrasjon fra de nye EU-medlemsstatene,*" forfattet av Marko Valenta og Zan Strabac.

Denne studien satte søkelys på mottaks betingelsene for arbeidsinnvandrere fra nye EU-medlemsstater mellom 2004 og 2009. Studien utforsket også, konseptualisert, og relaterte perspektiver til de sosiale arbeids leverandørene til det nordiske velferdssystemet. Blant annet var fokuspunktet om og hvorfor disse fagfolkene tror på behovet for å omkalibrere den gjeldende praksisen

Artikkel 2

Den andre artikkelen som var relevante var "*Vi må jobbe hardere*": *Testing Forutsetninger om utfordringene for svarte og minoritetsetniske sosialarbeidere i et flerkulturelt samfunn,* "Forfatter av Jean-Pierre Mbarushimana og Rachel Robbins. Hovedformålet med denne studien var å rapportere Fra en liten kvalitativ forskningsstudiet designet for å holde dialogen åpen om antirasistisk sosialt arbeid, i tillegg til testing av forutsetninger om rollen som svart sammen med minoritets etniske, sosialarbeidere innenfor sfæren.

Artikkel 3

Den valgte artikkelen var *"Hvordan er" rasisme "forstått i litteraturen om svart og minoritets etniske, sosiale arbeid studenter i Storbritannia? En konseptuell gjennomgang"* av Dharman Jeyasingham og Julie Morton.

Formålet med denne studien er å diskutere fire kategoriske konsepter av rasisme. Disse inkluderer institusjonell rasisme, subtile rasisme, kulturell forskjell og pedagogiske løsninger. I tillegg forsøker artikkelen å analysere de ulike forutsetningene som støtter de fire konseptene, for ikke å nevne konsekvensene for måten rasisme har blitt forstått og undersøkt.

Artikkel 4

Den fjerde ressursen som brukes i studien, er *"innramming av erfaringene fra BME sosiale arbeids studenter innenfor en fortelling om å utdanne for en kulturelt variert arbeidsstyrke,"* forfattet av Peter Hillen og Susan Levy.

Artikkelen utforsker forekomsten av svart- og minoritets etniske, sosiale arbeids studenter der de mislykkes eller til og med tar lengre tid for å fullføre sine sosiale arbeidsstudier i forhold til sine norske kolleger. Følgelig søker artikkelen å etablere måter som institusjoner og myndigheter kan støtte BME (svart og minoritetsetnisk) sosiale arbeids studenter bedre i sosialt arbeid utdanning innenfor den skotske konteksten.

7 Drøfting

7.1 Kommunikasjon kompetanse i flerkulturelt perspektivet

For sosialarbeider som jobber i et flerkulturelt miljø, spiller kommunikasjon, utførelse og samhandlingsprosessen en viktig rolle. Siden de ansatte er fra forskjellige kulturer og religioner, har de forskjellige perspektiver på verdenssyn. Deres interkulturelle kommunikasjonen kan føre til misforståelser blant de ansattesom kan legge grunn for misforståelsen som i sin tur kan påvirke arbeidsfremdriften og kan føre til e problemer i virksomheten.

Norskkunnskaper er viktige for innvandringsarbeidere i Norge. Etniske minoritets sosialarbeider må satse på videre utvikling av deres norskkunnskap og forståelse av enkelte uttrykk som kan forstås ulike. Jeg mener utilstrekkelig norsk kunnskap kan presentere utfordring med kommunikasjon på arbeidsplassen. Et typisk eksempel kan være at når en sosialarbeider med minoritets bakgrunn, som ikke er født eller oppvokst i Norge snakker norsk med uriktig eller feil uttalelsen, kan forståelsen på

det som skal formidles endres. Dette skaper misforståelse i kommunikasjonen. Misforståelse kan gå begge veier.

Når det gjelder utfordringer med interkulturell kommunikasjon, har en studie vist at et felles mål om interkulturell kommunikasjon er man i stand til å kommunisere effektivt uten misforståelse (Dahl, 2015). Jeg mener at kommunikasjon er et verktøy som ikke bare dreier seg om verbal språk men også det handler om nonverbal. Dette tolkes ulik helt avhengig av kultur og kulturførståelse. Selv om det original beskjed er formidlet riktig, er den avhengig av mottakerkonteksten og kulturell bakgrunn for å tildele mening på den mottatt melding (Dahl, 2015). (Dahl, 2015) mener at avsenderen en annen betydning enn det som var ment av avsenderen, dvs misforstå. Dette er en altfor vanlig opplevelse og kilde til frustrasjon både for avsender og mottaker.

(Dahl, 2015, s. 59) sier at en av de viktigste vanskelighetene i interkulturell kommunikasjon er at betydninger tildeles ord, tegn og hendelser eller handlinger av personer med forskjellig bakgrunn.

Innenfor en bestemt sosial eller kulturell gruppe betyr dette at medlemmene vil tildele mer eller mindre samme betydning til samme begivenhet og ytringer, og dermed legge til rette for en meningsfull kommunikasjon med i gruppen (Eriksen T. H., 2005).

Ut i fra den overstående kan man argumentere med at kommunikasjon/interkulturelt kommunikasjon kan bærer med seg en utfordring ikke bare med kollegaer i barnevernet, men med brukere da den etniske minoritet sosialarbeidere kan havne i en situasjon hvor de ikke har felles utgangspunkt i bruk av kommunikasjonverktøy. Dette kan føre til at saker, sakbehandling og situasjoner definert ulik.

7.2 Profesjonsutøvelse i tverrkulturelt sosialt arbeid

De andre utfordringene etniske minoritet sosialarbeidere kan møte som profesjonutøvere i barnevernet kan bli knyttet til kulturkompetanse og kultursensitivitet i tverrkulturelt sosialt arbeid. To området som synes å belyse disse utfordringene basert på tematisk analyse inkluderer Jeyasingham og Morton (2019) og Hillen og Levy (2015). Ut fra Hillen og Levy (2015) kom det frem at de etniske minoritet sosialarbeider har liten eller utilstkkelig kulturell kompetanse. Det vises til tidligere identifisering i forklaringen av de sentrale begrepene.

Kulturkompetansen regnes som først og fremst de prosessene som gir resultatene av erfaringer. Man tilegner seg kunnskap og ferdigheter ved å jobbe med andre kulturgrupper enn sine egne (Eriksen T. H., 2005)

I sammenheng med de etniske minoritet sosialarbeiderne som profesjonsutøvere i barnevernet , innebærer derfor kulturell kompetanse en periode med langvarig samarbeid med brukere fra

majoritetssamfunnet, og dermed utvikling av en større forståelse på brukers levesett, verditolkning og den beste praksisen kan være at minoritet sosialarbeidere engasjere seg i å forstå den andre for å skape en vinn-vinn-situasjon. Jeg mener at profesjonsutøvelse i majoritetsamfunn av minoritet sosialarbeidere skal alltid by på en utfordring. Å oppnå fullverdig kompetanse i dette området kan være et langvarig prosess/erfaring med systemet og klientene.

I sammenheng med min analyse illustrerer Hillen og Levy (2015) at det å oppnå fullstendig og fullverdig kompetanse i tverrkulturelt sosialt arbeid for de etniske minoritet sosialarbeidere i Norge er nesten uoppnåelig. Forfatterne argumentere at både akademiske og praktiserende lærere innen sosialarbeidssfæren etter studieresultatene må få bedre opplæring rundt kulturkompetanse. De uttrykte håp om at sosial utdanning ville gå langt for å produsere kulturelt kompetente sosialarbeidere som er tilstrekkelig klar over kultur mangfoldigheten t. Et slikt funn er indikasjon på at verken på det faglig t eller praksis nivåer hjelpes den etniske minoriteten som jobber som fagpersoner i barnevernet til å få kulturkompetanse.

Selv om de ulike institusjonene (barnevernets arbeidsplasser og sosialarbeidsskoler) faktisk prøver å sikre at etniske minoritet sosialarbeidere får en eller annen form for kulturell kompetanse, er de ikke helhetlige. Dette fører til at sosialarbeidere med etniske minoritetsbakgrunn er mindre kulturkompetent i majoritetsamfunns kultur, noe som deretter hemmer deres evne til å utøve yrket på en effektiv måte.

Jeyasingham og Morton (2019) mener at løsning for å tilegne seg eller å forstå majoritetskulturen i tverrkulturelt sosialt arbeid ligger i å være kulturbevisst (kultursensitivitet).

De (ibid) definerer kultursensitivitet som en forståelsen av andres kulturelle verdier, handlinger, normer, livsstiler og tradisjoner, eller samordnede forsøk på å forstå og anvende den nye innsikten i møte med mennesker fra andre kulturer.

Utifra dette kulminerer kultursensitivitet i økt kulturell kompetanse blant barnevernsarbeiderne. Tematisk analyse av teksten til Jeyasingham og Morton (2019) har avgjørende konsekvenser for de etniske minoritet sosialarbeiderne som er ansatt i barnevernet. For eksempel uttrykker Jeyasingham og Morton (2019) at etniske minoritetsemner, og spesielt afrikanerne, stadig står overfor hindringer i deres forsøk på å forstå de vanlige kulturelle elementene og anvende betydningene som er avledet i deres praksis.

7.3 Når verdiene ikke er felles

Sosialarbeid bygger på verdigrunnlag. Ifølge (Eide & Oltedal, 2015) arbeider yrkesutøvere i sosialt arbeid ut fra kunnskap og kunnskapsbasen er verdibasert. Sosialarbeidere kan ikke løsrive arbeidet i

møte med brukeren fra den personen du er og fra egne verdier. Det skal alltid foregå møter mellom etniske norske klienter og den profesjonelle etniske minoritet sosialarbeider. I relasjon med bruker danner vi en relasjon og relasjonen har et saksforhold. De to partene bidrar til å fortolke deres forståelse om saka og utsagnet. I slik relasjon kan den etniske minoritet sosialarbeider opprinnelig verdigrunnlag som ikke er det samme som den etniske norske klienter kan prege deres beslutning, særlig når klient ikke blir betraktet som en «subjekt», men en «sak». I forbindelse med min analyse sier i (Eide & Oltedal, 2015, ss. 87-88) i kapittel 5 sier at tolkningen av saksforholdet utgjør et kritisk i relasjon. Det viktig at sosialarbeideren engasjerer seg å møte bruker som et subjekt, et «du» og ikke bare en «sak». En ferdigfortolket oppfatning av hva situasjonen vil være kan føre til at bruken opplever seg som en «ting».

Selv om sosialarbeidet er opplært til å være bevisst på ulike verdier, er det en stor tendens til at vi kan oppfatte og tolke, situasjonen, temaer og saker ulikt på grunn av kulturforskjellen mellom den etniske majoritet bruker og etniske minoritet sosialarbeidere. I tråd med mine analyser (Eide & Oltedal, 2015) mener at konflikt i ulikt verdigrunnlag «aktualiseres i et samfunn der mennesker har ulikt livssyn og ulik kulturbakgrunn, men det aktualiseres også i møte med mennesker vi i utgangspunktet tenker er ganske like med hensyn til verdier (S.90).

7.4 Integreringsutfordringene «diskriminering» i det norske arbeidslivet

Et av hovedtemaene i analysen, var integreringsutfordringene etniske minoritet sosialarbeidere møter i medhold av barnevernet. Studien som informerte best om dette var den av Valenta og Strabac (2011). Forskerne avdekket at regjeringen har et program som skal sikre effektiv integrering av ulike kategorier innvandrerearbeidere, også de som driver sosialt arbeid og barnevern og velferdstjenester.

Til tross for dette avslørte studiet at programmet ikke var ideelt. Det er først og fremst slik, gitt at innvandrere sosialarbeidere, som er klassifisert som etniske minoritetsbefolkninger, fortsatt står overfor utbredt diskriminering i sitt arbeid. Valenta og Strabac (2011) illustrerer at de fra Afrika og Midtøsten vil mest sannsynlig være ofre for diskrimineringen. Mens for sosialarbeiderne som migrerer til Norge fra andre europeiske land, er fordommene ikke mye. Valenta og Strabac (2011) forsøkte å oppgi noen av grunnene til at status quo oppstår. Som sådan er dokumentert at EU-innvandrerne som kommer på jobb i Norge, som sosialarbeidere eller andre typer arbeidere, blir sett på som hardtarbeidende, billige og problemfrie ansatte. Artikkelen avslørte derfor at en så positiv stereotypi kombinert med iveren til de EU-baserte innvandrerne om å bli i Norge, hjelper dem med å

utholde effektiv integrering. Selv om de også står overfor kulturbasert krise, er de i stand til å streve mer enn sine andre etniske minoritetssamfunns motparter. I tillegg viser Valenta og Strabac (2011) at fortsatt diskriminering av etnisk sosialarbeidere i Norge samlet sett opplever utfordrende integrering fordi de eksisterende integreringstiltakene som regjeringen har innført, utelukker de facto innvandrene fra visse privilegier. Dette skjer særlig der berettigelsen til de factor innvandrene som kommer på jobb i landet (Norge) er nært knyttet til varigheten av oppholdet i landet eller til varigheten av sin stilling. Dette er derfor indikasjon på at dagens integreringstiltak samhandler med de rådende politiske restriksjonene for å gjøre integreringen for sosialarbeidere fra innvandrerguppen i barnevernet mindre fastholdbare.

7.5 Begrensninger i studien og forslag til fremtidig studie

Jeg vil gjøre leserne oppmerksom på fagartikkelene brukt er oversatte fra Engelsk til Norsk av denne grunnen er det stor sannsynlighet at noen betydningen kan være tapt.

Det var ikke mye litteratur/forskning rettet mot tema da det var nesten ingen som har ingen skrevet om dette tema. Da hadde jeg ingen utgangspunkt og inspirasjoner å hente fra. Jeg måtte bruke kun 4 artikler og generalt litteratur om kultur, kommunikasjon, verdier og integrering for å anvende de i min analyse og drøftning

Jeg anbefaller at forskning i fremtig bør rette fokus mot mulige utfordringer som kan oppstå blant etniske minoritets sosialarbeidere i utøvelse av soailtarbeid i barnevernet. Forskere som ser på temaet inkludere så mange sekundære kilder som mulig fra forskjellige hold slik at de dekker et bredere området i tema., for å få frem de mange utfordringene etniske minoritet sosialarbeidere står overfor.

Veien videre: Jeg mener at det har vært fint å bruke kvalitativ studie i fremtidig for å teste ut denne problemstilling/tema. Jeg har kommet frem til noen funn, som er teoritisk basert. Hadde jeg brukt kvalitativ metode, ved å snakke med etniske sosiale arbeiedere kanskje hadde utfallet vært annedeledes.

7.6 Avslutning

Formålet med denne oppgaven er å få innsikt i utfordringen de etniske minoritets sosialarbeider møter som fagfolk i barnevernet. I forbindelse med dette ble kvalitative forskningen innhold hentet fra litteraturvurdering. Som satte søkelys på et utvalg av fire artikler og teoritilnærming.

Analysen ble deretter utført ved hjelp av tematisk tilnærming. Det ble fastslått at etniske minoritets sosialarbeidere i barnevernet står overfor en del utfordringer:

Ut ifra analysen fant jeg ut kommunikasjon/Norskkunnskap kan være utfordring for etniske minoritet sosialarbeider særlig i interkulturelt kommunikasjon. I tillegg kan kulturkompetansen og kultursensitivitet i tverrkulturelt sosialt arbeid også presentere utfordringer. Dessuten har jeg kommet fram til konflikt når verdier er ikke, integrasjon «diskriminering» kan oppstå i møte med bruker og systemet.

Funnene fra dette studie var teoretisk basert og var ikke ment å dra konklusjon om fakta og kunnskap, men det ment til å besvare problemstilling å gi oversikt over de mulige utfordring etniske minoritet sosialarbeidere kan møte i utøvelse av sosialt arbeid i barnevernet i Norge

Litteraturlista

- Allott, N. (den 09 04 2018). *Store Norske Leksikon*. Hämtat från <https://snl.no>:
<https://snl.no/kommunikasjon> den 15 05 2018
- Alseth, A. K., & Flem, A. L. (den 21 september 2017). Sosialarbaiderdanning i et mangefold studiefelleskap - en ressurs for barnevern? *NORGES BARNEVERN VOL 94*, ss. 186-205.
Hämtat från <https://doi.org/10.18261/issn.1891-1838-2017-03-05>
- Azzopardi, C., & McNeil, T. (den 21 juli 2016). From Cultural Competence to Cultural Consiousness: Transitioning to a Critical Approach to work Across Differences in Social Work. *Journal of Ethnic & Cultural Diversity in Social Work* 25:4, ss. 282-299. Hämtat från <http://doi.org/10.1080/15313204.2016.1206494> den 12 februar 2012
- Berg, B. (2015). i B. (. Berg, I. T. Ellingsen, L. C. Kleppe, & I. (. Levin, *Sosialt Arbeid en grunnbok* (4 oppl., ss. 244 -258). Oslo: Universitetsforlaget.
- Berg, B., & Paulsen, o. V. (2021). *Møter mellom minoriteter og barnevernet*. (V. Paulsen, Red.) Oslo: Universitetsforlaget.
- Brodtkorb, E., & Rugkåsa, M. (2015). Utfordringer for sosialt arbeid i dag. i B. (. Berg, I. T. Ellingsen, L. C. Kleppe, & I. (. Levin, *Sosialt arbeid: en grunnbok* (4 oppl., ss. 299-313). Oslo: Universitetsforlaget.
- Brodtkorb, E., & Rugkåsa, M. (2019). *Mellom mennesker og samfunn sosiologi og sosialantropologi for helse- og sosialprofesjonene*. (M. Rugkåsa, Red.) Oslo: Gyldendal Akademisk.

- Bufdir.no.* (den 14 06 2021). Hämtat från <https://bufdir.no/>:
https://bufdir.no/Statistikk_og_analyse/Etnisitet/begreper_og_kunnskapsgrunnlag/begreper/
- Bunkholdt, V., & Kvaran, I. (2015). *Kunnskap og kompetanse i barnevernsarbeid* (5 uppl.). Oslo: Gyldendal Norsk Forlag AS.
- Bunkholdt, V., & Kvaran, I. (2015). *Kunnskap og kompetanse i barnevernsarbeid*. (1 uppl.). Oslo: Gyldendal Akademisk.
- Bunkholdt, V., & Sandbæk, M. (2008). *Praktisk barnevernarbeid* (5 uppl.). Oslo: Gyldendal Akademisk.
- Bøhn, H., & Dypedahl, M. (2009). *Veien til interkulturell kompetanse*. (1. utg.). Bergen: Fagbokforlaget Vigmostad & Bjørke AS.
- Dahl, Ø. (2015). *i Møte mellom mennesker: Innføring i interkulturell kommunikasjon* (2 uppl.). Oslo: Gyldendal.
- Dalland, O. (2015). *METODE OG OPPGAVERSKRIVNING*. Oslo: Gyldendal Norsk Forlag AS .
- Damsgaard, H. L. (2010). *Den profesjonelle sosialarbeider* (Vol. 1). Oslo: Cappeland Akademisk.
- Dominelli, L. (2002). *Anti - Oppresive Social Work Theory and Practice*. New York: Palgrave macmillan.
- Dypedahl, M. (den 08 April 2021). *Integrerings -og mangefoldldirektoratet*. Hämtat från <https://www.imdi.no/>: <https://www.imdi.no/mangfold-i-arbeidslivet/arbeidsmiljo/mangfoldskommunikasjon-i-arbeidslivet/> den 08 juni 2021
- Dypedal, M., & Bøhn, H. (2017). *Veien til inerkulturell kompetanse* (2 uppl.). Bergen: Fagbokforlaget Vigmostad & Bjørke AS.
- Døving, C. A. (den 14 10 2011). *HL-senteret*. Hämtat från [ww.hlsenteret.no](http://www.hlsenteret.no/):
<http://www.hlsenteret.no/kunnskapsbasen/livssyn/minoriteter/hva-er-en-minoritet/hva-er-en-minoritet> den 14 05 2018
- Eide, H., & Eide, T. (2018). *Kommunikasjon i relasjoner*. (2 uppl.). Oslo: Gyldendal Akademisk.
- Eide, S. B., & Oltedal, S. (2015). Verdiers betydning for vår forståelse og handling. i I. T. Ellingsen, I. Levin, B. Berg, L. C. Kleppe, & L. C. Kleppe (Red.), *Sosial Arbeid: en grunnbok*. (ss. 80-96). Oslo: Universitetsforlaget.

- Eide, S. B., & Oltedal, S. (2015). Verdiens betydning for vår forståelse og vår handling. i B. (. Berg, I. T. Ellingsen, L. C. Kleppe, & I. (. Levin, *Sosialt Arbeid: en grunnbok* (4 oppl., ss. 80 - 96). Oslo: Universitetsforlaget.
- Ellingsen, I. T., Lavin, I., Berg, B., & Kleppe, L. C. (2015). *SOSIALT ARBEID En grunnbok*. Oslo: Universitetsforlaget.
- Engebriksen, A. I., & Fuglerud, Ø. (2013). *Kultur og Generasjon* (2 oppl.). Oslo: Universitetsforlaget.
- Eriksen, H. G. (den 29 januar 2013). Et bevisst forhold til egne verdier. *Rus og Samfunn, Volum 6*, ss. 25-30. Hämtat från <https://doi.org/10.18261/ISSN1501-5580-2012-06-12> den 05 06 2021
- Eriksen, T. H. (2005). *FLerkulturell forståelse*. Oslo: UNIVERSITETSFORSLAG.
- Eriksen, T. H., & Sajjad, T. A. (2012). *Kulturforskjeller i praksis; Perspektiver på det flerkulturelle Norge*. Oslo: Gyldendal Akademisk.
- Farahi, M., Alijeva, A., Røren, C., & Østtveit, T. (den 26 10 2020). Barnevernet trenger flere ansatte med innvandrerbakgrunn. Hämtat från www.fontene.no: <https://fontene.no/debatt/barnevernet-trenger-flere-ansatte-med-innvandrerbakgrunn-6.47.739775.acb894a67a> den 16 06 2021
- Fellesorganisasjonen*. (den 05 06 2021). Hämtat från www.fo.no: <https://www.fo.no/profesjonene/global-definisjon-av-sosialt-arbeid-article13031-118.html>
- Frigstad, T. (den 27 11 2011). *Forskning.no*. Hämtat från <https://forskning.no/>: <https://forskning.no/meninger/kronikk/2009/11/profesjonsutover-og-bruker> den 15 05 2018
- Gjersøe, H. M. (2019). Profesjoner. i E. Brodtkorb, & M. Rugkåsa(RED), *Mellom mennesker og samfunn sosiologi og sosialantropologi for helse- og sosialprofesjonene* (ss. 41-62). Oslo: 3 Utgaver.
- Integrerings- og mangfoldsdirektoratet*. (den 31 01 2021). Hämtat från <https://www.imdi.no/>: <https://www.imdi.no/om-integrering-i-norge/innvandrere-og-integrering/innvandrerbefolkningen-i-norge/> den 15 05 2018
- Jacobsen, D. I. (2015). *Hvordan gjennomføre undersøkelser INNFORING I SAMMFUNNSVITENSKAPELIG METODE*. OSLO: CAPPELEN DAMM AS.

- Johannesdottir, H. (2015). Barnevernes utfordringer i møte med media. i B. (. Berg, I. T. Ellingsen, L. C. Kleppe, & I. (. Levin, *Sosialt Arbeid en grunnbok* (4 uppl., ss. 259 - 271). Oslo: Universitetsforlaget.
- Kipperberg, E. (2015). *Når verden banker på nye utfordringer for profesjonsutøvelse* (1. utg.). (E. Kipperberg, Red.) Bergen: Fagbokforlaget Vigmostad og Bjørke As.
- Kipperberg, E. (2015). Når verden banker på: fra det globale til det lokale. i E. Kipperberg, & E. Kipperberg (Red.), *Når verden banker på: Nye utfordringer for profesjonsutøvelse* (ss. 25-56 (s.32) Kompedium BSO 250. Høst 2015.). Bergen: Fagbokforlaget.
- Kleppe, L. C. (2015). Sosialfag kompetanse. i B. (. Berg, I. T. Ellingsen, L. C. Kleppe, & I. (. Levin, *Sosialt Arbeid en grunnbok* (4 uppl., ss. 139 -153). Oslo: Universitetsforlaget.
- Lavin, I. (2010). *hva er SOSIALT ARBEID*. Oslo: Universitetsforlaget .
- Lingås, L. G. (2013). *Etikk og verdivalg i helse- og sosialfag* (4 uppl.). Oslo: Gyldendal Akademisk.
- lovdata.no/dokument/NL/lov/1992-07-17-100.
- Oltedal, S., & Hutchinson, G. S. (2017). *Praksisteorier i sosialt arbeid* (2 uppl.). Oslo: Universitetsforlaget.
- Qureshi, N. A. (2009). Kultursensitivitet i profesjonell yrkesutøvelse. i K. Eide, M. Rugkåsa, H. Vike, N. A. Qureshi, & H. Vike (Red.), *Over profesjonelle barrierer: Et minoritetsperspektiv i psykososialt arbeid med barn og unge*. (1 uppl., ss. 206-228). Oslo: Gyldendal Akademisk.
- Rolf Undset Aakervik. (2005). *MANGEFOLD PÅ JOBBEN Etniske og nasjonale minoriteter på norske arbeidsplasser*. Oslo: Gylden Norske Forslag AS.
- Rugkåsa, M. (den 26 06 2018). Etniske minoriteter og sosialt arbeid. *Tidsskrift for velferdsforskning*, ss. 180-185. Hämtat från <https://doi.org/10.18261/issn.2464-3076-2018-02-06>
- Schjelderup, L., Omre, C. & Marthinsen, E. (2005). Nye metoder i et moderne barnevern..
- Simonsen, H. G., Kjøll, G., & Faarlund, J. T. (den 09 03 2018). *Store Norske Leksikon*. Hämtat från <https://snl.no>: <https://snl.no/språk> den 15 05 2018
- Skytte, M. (2008). Etniske minoriteter og sosialt arbeid. Oslo: Akademisk.
- snl. (den 18 06 2021). Hämtat från snl.no: <https://snl.no/majoritet>

- SSB. (den 08 juni 2021). *www.ssb.no*. Hämtat från Statistisk sentralbyrå :
<https://www.ssb.no/befolkning/innvandrere/statistikk/innvandrere-og-norskfodte-med-innvandrerforeldre>
- Thagaard, Tove. (2013). *Systematikk og innlevelse En innføring i Kvalitativ metode*. Oslo: Fagbokforlaget Vigmostad & Bjørke AS.
- Thomassen, M. (2011). *Vitenskap, Kunnskap og Praksis: Innføring i vitenskapsfilosofi for helse- og sosialfag*. Oslo: Gyldendal Akademisk.
- Thompson, N. (2009). *Understanding Social Work*. London: PALGRAVE MACMILLAN.
- Thorbjørnsrud, B. (2019). Kulturelle fortolkningsrammer. i E. Brodtkorb, & M. Rugkåsa(RED), *Mellom mennesker og samfunn sosiologi og sosialantropologi for helse- og sosialprofesjonene* (ss. 211-251). Oslo: 3 Utgaver.
- Valenta, M. (den 2 November 2012). Insider position and social identities of service providers with immigrant backgrounds in accommodation for asylum seekers. *Nodic Social Work Research Vol 2*, 87-104. doi:10.1080/2156857X.2012.694822
- Volckmar-Eeg, M. G., & Enoksen, E. (den 11 12 2020). Navigating the multifaceted landscape of culture and social work: A qualitative evidence synthesis of cultural competence and cultural sensitivity in practice. *Journal of comparative Social Work.*, ss. 101-126. Hämtat från <https://dio.org/10.31265/jcsw.v15.i2.314> den 03 06 2021
- Willumsen, E. (2015). Tverrprofesjonelt samarbeid i sosialt arbeid. i B. (. Berg, I. T. Ellingsen, L. C. Kleppe, & I. (. Levin, *Sosialt arbeid en grunnbok* (4 uppl., ss. 154 -170). Oslo: Universitetsforlaget.
- Østby, L. (2012). " Sånn er det" - om kategorisering og samhandling med etniske minoriteter. i B. Berg, & T. A. Ask, *Minoritetsperspektiver i sosial arbeid* (ss. 57 -75 (s.19) Kompendium BSO 250. Høst 2015). Oslo.